

L'hora dels voltors volum II

«La realitat que ens amaguen és que només frenant el capitalisme, frenarem la corba del coronavirus»

Aquests dies de confinament pel Covid-19, convé anar més enllà del virus. Del virus del capitalisme vull dir. Que queda amagat rere la cortina de fum del coronavirus. "Este virus lo paramos unidos" o "no vamos a dejar a nadie atrás". Que no ens enganyin rere tanta parafernàlia, aquests dies estem veient -amb més visibilitat i agudeses- la cara més fosca del sistema. O potser tant sols en veiem la seva màxima fragilitat.

Ara és quan la gent que ens deia antisistema als de la CUP, s'està adonant que és el sistema el que està dissenyat per protegir els interessos d'uns pocs en detriment del 99% -siguem de la CUP o no-. I mira que hi ha qui desvia l'atenció, perquè ni confinats ens podem estalviar la Rahola. Desconnectem d'ella i de perfils com en Sala i Martín. Llegim més Busqueta, autor del llibre *L'hora dels voltors* o Miren Etxezarreta. Seguim en línia els informes i articles de Catarsi Magazín. Parem atenció a les reflexions de Iolanda Fresnillo al setmanari *La Directa*. Apaguem la Susana Griso i només de tant en tant mirem el 3/24. Informem-nos de les dades del nostra municipi per la premsa local i comarcal. No caiguem en la doctrina del xoc, connectem la filosofia de la Marina Garcés al nostra dia a dia. Desconfiem dels comunicats oficials, que no ens colin cap gol la patronal i companyia. Parem el televisor sovint i reflexionem de forma crítica, perquè segurament està tornant a passar.

La història es repeteix, ja ho va escriure Dario Fo. Que el capitalisme és crisi ja ho vam aprendre el 2015, quan en pagàvem les conseqüències com a ciutadans estafats de la de 2008. Contagiats pel capitalisme i amb un virus com a catalitzador, sembla que arriba el volum II de *L'hora dels voltors*. La recepta té pinta que serà altre cop socialitzar les pèrdues a la classe treballadora, desposseir-nos més i millor. Despotisme il·lustrat és aprofitar-se de la situació perquè no trontollin ni interessos ni beneficis, tothom a casa però els obrers a currar. Ho veiem a prop, empreses no essencials del polígon de Vic funcionant a tota màquina. Fins i tot obrint línies d'hores extres pels seus treballadors el cap de setmana, malgrat que el confinament hauria de ser total segons els experts.

Potser es pensen mesquinament que han quedat suspesos els drets de les treballadores aquests dies. O pot ser que els seus beneficis passen per davant de la salut de moltes vides. Amb tot, la patronal osonenca diu que vol "salvaguardar les persones" però que "necessiten tenir garanties suficients per a la seva continuïtat". Tanmateix, la realitat que ens amaguen és que només frenant el capitalisme, frenarem la corba del coronavirus. Cal que en la mesura del possible, posem tot el pes de la nostra força com a classe i poble a lluitar perquè no ens tornin a prendre el pèl. No oblidem que ja vam ser ciutadania estafada.

Ara ens tocarà lliurar un altre pols amb els de dalt quan ens diguin que no hi ha alternatives, com ja ens ho van dir abans. No comptarem amb gaires aliats, com ja sabeu sovint ho hem d'afrontar soles. La Unió Europea ni està ni se l'espera pel que fa a rescatar el bé comú. La Generalitat ja veurem com referà els pressupostos per intentar estar a l'altura del moment i protegir les més vulnerables. No espereu un decret màgic en l'àmbit social del gobierno d'Espanya, no el faran per no perjudicar els grans lobbies.

En aquesta conjuntura, hem de posar damunt la taula les solucions comunes i al pla de xoc davant el coronavirus. Sí que hi ha alternatives i demanen tocar els seus privilegis, beneficis i interessos. Que la gent -i la salut- passi per davant. Que els bancs rescatats amb 220.115 milions d'euros ara els tornin i els posin al servei de les treballadores. Que la renúncia del rei -de moment paper mullat jurídicament- a l'herència de 65 milions d'euros vagi a la sanitat pública.

Que la partida que deixarà de cobrar Juan Carlos I -de 194.232 d'euros- sigui retroactiva i torni tot els diners dels últims 3 anys a la recaptació social. Que acompanyem a la gent perquè es sindicui combativament per denunciar tots els acomiadaments. Que la sanitat privada sigui pública i es reobrin les plantes tancades per les retallades. Que es nacionalitzin les empreses energètiques per garantir subministraments a tothom. Que la moratòria d'hipoteques s'apliqui als lloguers. Que no permetem mai més que capitalitzin un moviment del carrer des de la TV per acabar fent de crossa del PSOE.

Gravem-nos a la pell el missatge de la Coordinadora Obrera Sindical: La vida de la classe treballadora val molt més que els seus beneficis. I fem inajornable l'assignatura pendent de viure d'una altra manera. Sempre hi seran aquells que són tan pobres que només tenen diners. Però sempre hi serem nosaltres per recordar-los que som un sol poble i una sola classe. Ajuntem-nos. Batallem pel bé comú. No permetem que torni a passar, aquest cop sortim-ne més fortes i més anticapitalistes. Que quan ens tornem a trobar als carrers tremolin els fonaments d'aquesta injustícia. Que sembrem la llavor per fer possible el canvi de model on les persones estiguem al centre. Menys influencers i youtubers i discursos d'autoajuda. Més poder popular i més economia social és el que ens cal.